

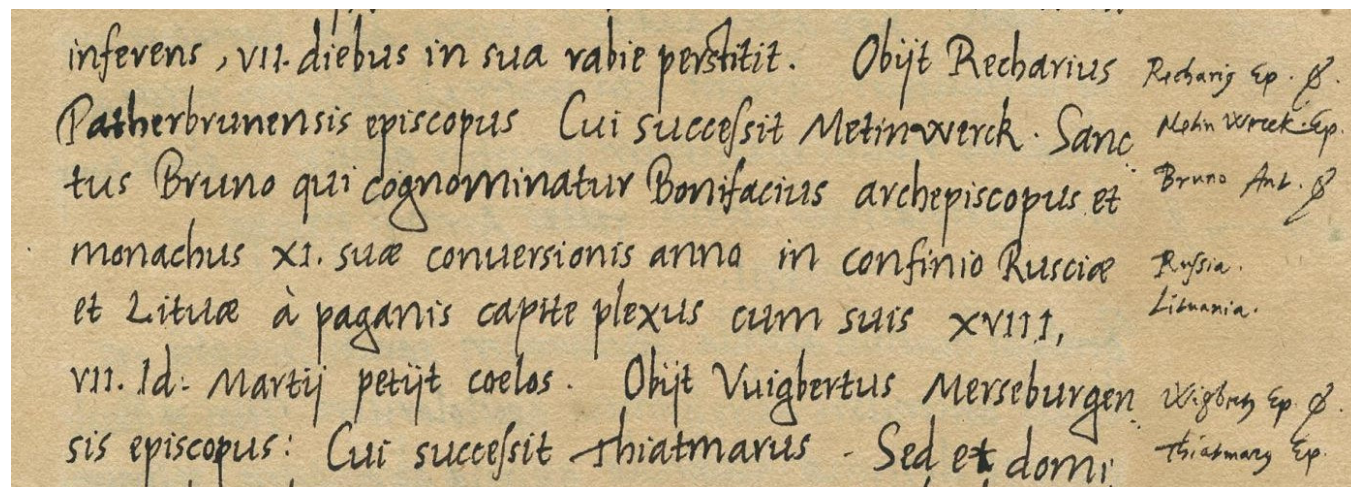
KVEDLINBURGO ANALAI

Manoma, kad Kvedlinburgo analai pradėti sudarinėti apie 1008 m. Juose aprašyti įvykiai nuo pasaulio sukūrimo (*ab orbe condito*) iki 1025/1030 m. Analų autoriumi manoma buvo Kvedlinburgo šv. Servacijaus moterų vienuolyno viena iš vienuolių. Šis vienuolynas buvo vienas žymiausių to meto vienuolynų Saksonijoje. Į jį savo dukras siuntė saksų diduomenė ir imperatoriaus dvaras. Tuo metu, kai buvo rašomi analai (XI a. pr.), šiame vienuolyne abate buvo imperatoriaus Otono III sesuo Adelheida. Manoma, kad iš imperatoriaus dvaro vienuolės ir galėjo gauti žinias apie šv. Brunono žūtį.

Būtent Kvedlinburgo analuose, aprašant 1009 m. įvykius, yra užfiksuotas Lietuvos (*Litua*) vardas. Taip pirmą kartą rašytiniuose šaltiniuose paminėta Lietuva.

Šiandien Kvedlinburgo analai išlikę tik viename vėlyvame – XVI a. vid. – nuoraše, kuris saugomas Drezdene, Saksonijos krašto, valstybės ir universiteto bibliotekoje. Žinutė apie šv. Brunono Bonifaco žūtį 1009 m. kovo 9 dieną Rusios ir Lietuvos pasienyje yra užrašyta 31^v rankraščio lape. Tą pačią šio šventojo žūtis fiksuojama ir vienalaikiame Magdeburgo nekrologiume.

RANKRAŠČIO FRAGMENTO FAKSIMILĖ

LOT. K. TEKSTAS

MIX.

[...] Obijt Recharius Patherbrunensis episcopus, cui successit Metinwerck. Sanctus Bruno, qui cognominatur Bonifacius, archiepiscopus et monachus, XI suae conversionis anno in confinio Rusciae et Lituae a paganis capite plexus, cum suis XVIII, VII. Id. Martii petiit coelos. Obijt Wigbertus Merseburgensis episcopus, cui successit Thiatmarus.

VERTIMAS Į LIET. K.

1009 m.

[...] Mirė Paderborno vyskupas Retaras, kurio įpėdiniu tapo Meinverkas. Šventasis Brunonas, dar vadinamas Bonifacu, arkivyskupas ir vienuolis, vienuoliktaisiais savo atsivertimo metais Rusios ir Lietuvos pasienyje pagonių užmuštas, su aštuoniolika saviškių kovo 9 dieną, nukeliavo į dangų. Mirė Merzeburgo vyskupas Vigbertas, kurio įpėdiniu tapo Titmaras.

1009 metai: Šv. Brunono Kverfurtiečio misija, parengė Inga Leonavičiūtė, (Fontes ecclesiastici historiae Lituaniae, 5), Vilnius: Aidai, 2006, p. 72–73.